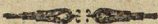

деята която ми ти вдѣхнѣхъ, и помни че за услугитѣ ти къмъ мене съкоги ще ма намѣришъ признателна и великодушна.

— Не мога да приѣмѣхъ дарати, рече Недѣя, и го сложи на массата, но азъ съмъ такъвази дѣто и безъ интересъ да са посветѣхъ на сѣка дѣвица която обыча . . . и обыча безнадежно.

— Що думашъ! отговори Юлія, думитѣ ти сѣ достойни за свободна жена, и нема да са мише много време и ще станешъ свободна, прощавай.

ГЛАВА 8.

Юлія въ къщата на Арбака.

Слѣдствіята на Разговора имъ.

Стаята въ която сега са намѣрва Арбакъ гледа чрезъ предвѣріето въ градината. Блѣденъ и безцвѣтенъ бѣше образътъ му отъ страданіята които го слѣтахъ, но желѣзната крѣпость на организма му надвихъ вече страшнитѣ послѣдствія на бѣдствіето, което осуети сичкитѣ му помышленія и планове на върха на тържеството имъ. Благовонныйтъ въздухъ съживяваше задрѣмалитѣ му чувства като му прохлаждаше чесото, и кръвта по бърже течеше въ жилитѣ му, които бѣхъ ослабнѣли отъ преди нѣколко дни по слѣдствіе на премеждьето което му са случи отъ землетресеніето.

«И тѣзи бури на сѣдбата, разсѣждаваше той, доде, пукнахъ са и преминѣхъ; предсказанното отъ науката ми бѣдствіе, което полагаше живота ми въ опасность, са распрѣснѣхъ, и сега съмъ вече пълень отъ животъ. Туй което предсказахъ звѣздытъ, то са и случи, и сега ми е засмѣно бѣдщето съ свѣтло и благополучно дълголетіе, което ако са избѣгнѣше опасностьта щѣше да замѣсти бѣдствіето. Избѣгнѣхъ я, навыхъ ужасното вліяніе на моята сѣдба. Не ми остава сега освѣнъ да начертамъ спокойно и безъ страхове цвѣтъта на градината на бѣдщето си. Най първо отъ наслажденіята ми и погорне отъ самата ми любовь ще бѣде отмѣстваньето. Гъркѣтъ, онзи хлапакъ, който прегради пътя на страстьта ми, който ми развали плановегъ, който презрѣ гнѣва ми въ минутата когато ножтъ щѣше да пролѣе умразяната му кръвь, нема да избѣгне другій пътъ отъ мщението ми? но съ какво средство да му отмѣстѣхъ? О. Необходимость! ако наистина си божество, напълни ми ума съ нѣкое твое вдѣхновение!»